

2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
kazneni postupak protiv Proia Giuseppea**

(Predmet C-214/14)

(2014/C 292/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Proia Giuseppe

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?
2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?
3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) –
Eugenia Florescu i dr. protiv Casa Județeană de Pensii Sibiu i dr.**

(Predmet C-258/14)

(2014/C 292/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea), Anca Vidrighin (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea), Eugenia Elena Bădilă (u svojstvu nasljednika Bădilă Mircea)

Druge stranke u postupku: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul Română prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Finanțelor Publice prin D.G.F.P. Sibiu

Prethodna pitanja

1. Može li se memorandum kao što je Memorandum o razumijevanju od 23. lipnja 2009. sklopljen između Europske zajednice i Rumunjske, objavljen u *Monitorul Oficial* br. 455 od 1. srpnja 2009., smatrati aktom, odlukom, priopćenjem itd. s pravnom snagom u smislu kako je to definirao Sud u svojoj praksi (presuda od 3. veljače 1976., 59/75, Flavia Manghera, i presuda od 20. ožujka 1997., C-57/95, Francuska/Komisija) i može li biti predmet tumačenja od strane Suda Europske unije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li Memorandum o razumijevanju od 23. lipnja 2009. sklopljen između Europske zajednice i Rumunjske, objavljen u *Monitorul Oficial* br. 455 od 1. srpnja 2009., tumačiti na način da, u cilju ublažavanja učinaka gospodarske krize kroz smanjivanje troškova osoblja, Europska komisija ima valjano pravo nametnuti usvajanje nacionalnog zakona temeljem kojeg osoba gubi pravo na primanje starosne mirovine temeljem doprinosa uplaćivanih više od 30 godina, određenu po zakonskoj osnovi i isplaćivanu prije navedenog zakona, iz razloga što ta osoba prima plaću za djelatnost koju obavlja temeljem ugovora o radu, a koja je različita od one za koju je umirovljena?
3. Treba li Memorandum o razumijevanju između Europske zajednice i Rumunjske od 23. lipnja 2009. tumačiti na način da Europska komisija u cilju ublažavanja gospodarske krize može valjano nametnuti usvajanje nacionalnog zakona temeljem kojeg osoba u potpunosti i *sine die* gubi pravo primati starosnu mirovinu temeljem doprinosa uplaćivanih više od 30 godina, određenu po zakonskoj osnovi i isplaćivanu prije navedenog zakona, iz razloga što ta osoba prima plaću za djelatnost koju obavlja temeljem ugovora o radu, a koja je različita od one za koju je umirovljena?
4. Treba li Memorandum u cijelosti te posebno njegovu točku 5. podtočku (d) koja se tiče reorganizacije javne uprave i jačanja njene učinkovitosti tumačiti u smislu da je Europska komisija u cilju ublažavanja gospodarske krize s pravom nametnula usvajanje nacionalnog zakona kojim je uvedena zabrana kumuliranja plaće i mirovine za umirovljene službenike javnih institucija?
5. Mogu li se članci 17., 20., 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), članak 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), načelo pravne sigurnosti utvrđeno pravom Europske unije i sudskom praksom Suda Europske unije tumačiti na način da im je protivni propis poput članka 21. stavka 2. Zakona br. 554/2004 koji u slučaju povrede načela nadređenosti prava Europske unije predviđa mogućnost revizije nacionalnih sudskih odluka donesenih isključivo u području upravnih sporova, a ne daje mogućnost revizije kod odluka nacionalnih sudova donesenih u drugim područjima (građanskom, kaznenom, trgovačkom itd.) u slučaju kada je tim odlukama povrijeđeno spomenuto načelo nadređenosti prava Europske unije?
6. Je li članku 6. UEU-a, u pročišćenom tekstu iz 2010., protivni propis države članice koji uvjetuje isplatu mirovine profesionalnih pravosudnih dužnosnika, određenu na temelju njihovih doprinosa za više od 30 godina staža na pravosudnoj dužnosti, prestankom njihova ugovora o radu u visokoškolskoj pravnoj nastavi?

7. Je li članku 6. UEU-a, članku 17. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i praksi Suda Europske unije protivan propis koji izvlašćuje nositelja njegovog prava na mirovinu iako je ona utvrđena na osnovi više od 30 godina doprinosa, dok su za posao na sveučilištu pravosudni dužnosnici odvojeno uplaćivali i nastavljaju uplaćivati mirovinske doprinose?
8. Je li članku 6. UEU-a i odredbi članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78 o jednakom postupanju prema osobama bez obzira na rasno i etničko podrijetlo ⁽¹⁾ te praksi Suda Europske unije protivna odluka ustavnog suda države članice koji je, nadzirući ustavnost zakona, smatrao da pravo na kumuliranje mirovine i plaće imaju samo osobe koje su imenovane na određeni mandat, a pritom to pravo nije dao profesionalnim pravosudnim dužnosnicima kojima je zabranjeno primiti mirovinu utvrđenu na osnovi osobnih doprinosa koje su uplaćivali kroz više od 30 godina, zbog činjenice da su zadržali položaj predavača u visokoškolskoj pravnoj nastavi?
9. Je li članku 6. UEU-a i praksi Suda Europske unije protivan propis koji uvjetuje *sine die* isplatu mirovine pravosudnim dužnosnicima, utvrđenu na osnovi doprinosa kroz više od 30 godina, prestankom posla na sveučilištu?
10. Je li članku 6. UEU-a u pročišćenom tekstu iz 2010. i praksi Suda Europske unije protivan propis koji narušava pravu ravnotežu koju valja očuvati između zaštite osobne imovine i zahtjeva javnog interesa, namećući samo jednoj određenoj kategoriji osoba obvezu da trpi gubitak mirovine pravosudnog dužnosnika zbog činjenice što te osobe obavljaju posao na sveučilištu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2014. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) –
Județul Neamț protiv Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Predmet C-260/14)

(2014/C 292/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bacău

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Județul Neamț

Tuženik: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li nepoštivanje, od strane javnog naručitelja koji je korisnik potpore iz strukturnih fondova, odredbi koje se odnose na javnu nabavu čija je procijenjena vrijednost manja od praga predviđenog člankom 7. točkom (a) Direktive [2004/18/EEZ] ⁽¹⁾, u vezi sa dodjeljivanjem ugovora koji imaju za predmet izvršavanje subvencionirane djelatnosti, „nepravilnost” (na rumunjskom: abaterere) u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 2988/1995 ⁽²⁾ ili „nepravilnost” (na rumunjskom: neregularitate) u smislu članka [2.] točke 7. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 ⁽³⁾?